

Előfizetési díj:
 Egészévre 5 ft - kr
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 30 „
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelen minden csütörtökön.

EGRI POSTA.

M. T. T. L. A. P.

Hirdetések
 Hírtetik minden háromszori
 zott sorhely után 4, további köz-
 teleknél 3 kr; azonnali bélyegad-
 fejében minden hirdetésről 30 kr.

Előfizetéseket elfogad: EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az őrjármester néveléssel szemben), az érs. lye. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedés (czukor utca), Fraenkl B. Miskolczon, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

II. évi folyam.

16. szám.

Aprilis 16-án 1863

Előfizetési fölhívás!

Az első évnegyed végéhez közeledvén, tisztelettel értesítjük a t. közönséget, miszerint előfizetést elfogadunk

April—juniusi folyamra . . . 1 ft 30 kr.
 April—septemb. „ . . . 2 „ 50 „
 April—decemb. „ . . . 3 „ 75 „

Az „Egri Posta“ kiadó-hivatala.
 (lyeenmi könyvnyomda.)

KÖZÜGYEK.

Eger város főorvosának hivatalos jelentése 1863-ik év első negyedéről.

A) Ezen évnegyed légköri változásai a rendestől sokban eltértek, január egész lefolytában enyhe ködös, közben nedves volt, s még sem esett annyi, hogy a föld kellőleg beázhatott volna, február kissé derültebb, de az előbbi hónál jóval hidegebb és szárazabb volt, közösen erőszakos éles szelekkel, martius olykor tavaszias arczkal kecsgetett ugyan, de a lég átalában igen éles hűvös volt, az éji fagyok gyakoriak, a hó végével rendkívül erőszakos fagyasztó É. szél dühöngött több napon át, mi a növényzet kifejlődését nem csak visszatartá, hanem a korán virágzó gyümölcs fajokban tetemes kárt is tett, e hó közepén ugyan több napi jótékony esőzés állott be, azonban a föld kellőleg ekkor sem ázhatott meg; különben februárban a tavaszi földmunkákat korán és jól lehetett végezni, s a martiusi esőzések a közmondás daczára tartós szárazság után igen hasznosoknak mutatkoztak.

A légsúlymérő állása bár eléggé ingatagnak mondható, minthogy csak ritkán volt két napon át ugyanegy fokon, mégis átalában magas volt s alig esett néhány napon a szokott közép állásnál alább, ingadozása a mult első negyedbelinél $2\frac{1}{2}$ több, legmagasabb állása = $29^{\circ} 1\frac{1}{2}$ (bécsi mérték) február 21-én, legalantabbi = $27^{\circ} 11'$ mart. 29-én.

A hőmérő változásai szokatlanul történtek, január ugyanis sokkal enyhébb volt februárnál, de még nagyrészen martiusnál is, ez utóbbiban majdnem folyvást rendkívül éles, csipős szelek uralkodtak, a hideg ezen évnegyedben mégis — 9° R. foknál alább nem ment (február 18-án) de ellenben tífű meleg napjaink sem voltak, s a hőfok még napon is csak ritkán vergődött fel + $10-12^{\circ}$ R. fokra.

A légnedvmérő gyakrabban jelzette a lég nedvességet mintsem eső következett.

A szelek iránya gyakran változó azon szokatlan sajátossággal, hogy a déli szelek majd mindig hidegebbeknek tetszettek az éjszakinál, azonban erőszakossá csak az utóbbi fajult január 19-től 22-ig, továbbá febr. 5-től 10-ig, ismét febr. 14-től 17-ig, főleg pedig rendkívüli erővel dühöngött mart. 27-től 31-ig.

B) Általános kórállapot: A szokatlan időjárás, többszöri ködök, főleg pedig a gyakori éles szelek az egészségi állapotra kedvezőtlenül hatottak, a majdnem általános náthán, huruton kívül leginkább a légzési szervek lobos bántalmái, s közöttük a hártás torokgyík — mely járványilag Egerben sok évtől óta nem észleltetett — voltak kártékonyak, az epés jellem, mely évektől óta fűszerepet visz, e tél folytán is minden súlyosabb bajhoz szegődött, noha különben a nyári forró évszak szokott reá kedvező lenni, továbbá minthogy a hideg éles lég a csúszos közséves bajokat súlyosítja, az ezen osztályba tartozó betegek valamint általában idült kórokban sinlödök sokat szenvedtek; a bőrkütegek közül a himlő ugyan gyéren, de a vörheny és kanyaró többször előfordultak, valamint a hőkhurut is, ezeken kívül a váltóláz e télen ismét szokottnál gyakrabban került elé. Ez okoknál fogva a halálozás az évnegyedben a középserűnél nagyobb, de mégis kisebb mint 1862-ik év első negyedében, mi

annival örvedesebb mivel a szülöttek száma a halottakét 14-el fölülmulja, meghaltak összesen 229, ezekből 121 fi, 108 nő, (mely számban az izraeliták halottjai is foglaltatnak) szokott kórjakban 200, torokgyíkban 28, szerencsétlenségből 1, rendes orvoslás alatt csak 75 volt. A szülöttek összes száma az izraelitákon kívül 243, ezekből 139 fi, és 104 nő.

Az orvos rendőri teendők közül megemlítendő a keleti marhavész, mely Egerben világos ragályozás következtében ütött ki január 20-án, s két nap alatt megbetegült 11 darab, ezekből elesett 9, meggyógyult, 2, az összes marha létszám a járvány előtt 459. Mintán a kellő intézkedések mindjárt kezdetben megtették, sikerült a bajnak további elharpódzását meggátolni. — Az ebek között néhány veszettségi eset jelentetett, azonban veszélyes megmaratások elő nem fordultak.

Dr. DOBRÁNYI IGNÁCZ,
 Eger város főorvosa.

Nézetek temetőink rendezése körül.

(Folytatás)

2. A temetőhez vezető ut. Már főnebb említém, hogy a temetőnek az emberi lakoktól távol, és félreeső helyen kell feküdnie: sőt ha a temető országúthoz közel esnék, az utól belebb helyezendő: nem csak azért, mert egy lármás országút közelléte a temető csendével ellentétben volna; hanem azért is, mivel a temetőbei bejárás ezen országútról vezetettvén be, kell, hogy az országút és temető közé még fáultvény jöhessen, mely a temetőt az utól tökéletesen elszigetelje. Az ily ültvény közt vezetett ut, az egésznek díszítésére is szolgálalad.

A temetőbe a halottak gyalog, vagy kocsin vitetnek ki; a halottas kocsik mellett is, főleg városokban, a fáklós kisérlet gyalog vonul; mindkét esetben igen alkalmatlan, ha a kisérők, a lelkes, és a megholtak rokonai, kik a koporsót közvetlen elől és utól követik, igen sáros uton kénytelenek menni. Ennek elkerülése végett, ezélszerű, hol azt a körülmények engedik, ha a város kapujától, vagy a község szélétől, a temetőhez mindjárt egy külön ut vezetettik: mert ezen ut kikavicsoltathatván, s egyéb használatól elzárathatván, mindenkor kényelmes járdát képezhet; s ezen ut melléke is fákkal beültethetvén, már csak az ez által eszközlött szépítés is a temető díszét igen emelné. Az ily utak oly szélesre hagyandók, hogy azokon a halottas kisérlet kényelmesen elférjen: tehát legkevesebb 15 láb szélesre.

3. A temető kerítése. A jó rendben tartott temetőnek első kelleke, a kerítés. Ez nem csak azért szükséges, mert általa a temető díszessége leginkább eszközöltetik: hanem főleg azért, hogy azt a kártételek ellen biztossítsa, megvédjé. A kerítés készíthetetik kö-, vályog-, vagy vert falból; szegényebb községekben eleven sövényből. A deszkakerítés részint tartatlansága miatt, de főleg, mert az ellopásnak ki van téve, említésbe sem hozható. Az ajánlottak közül minden tekintetben első helyet érdemel a kőkerítés; mert habár ez legköltségesebb is, de ha díszességét, tartósságát, s egyéb, alább említendő czélokra is hasznavehetőségét tekintjük mégis legolcsóbbnak mondható. A kőkerítésnek nem szükséges magasnak lenni: elegendő a földszinen fölül az 5 láb magasság. Ha a temetőnek van pénz-alapja, ezen fal e közpénzből is fölépíthető; de javaslok a már említett Voit bajor építész után (mely a pesti új temetőnél is, mint hallomásból tudom, életbeléptetett), egy módot, melynek segedelmével, úgy hiszem, a kerítés készítésében eszközölhető. Állana pedig ez abból, hogy: a kerítés környéke családí sírhelyektől osztassék ki (minden egyes sírhely szélessége egy öl); minden család, a család számához képest, vállalhat el egy, két, sőt három sírhelyet is egymás mellett. Ezen elvállalási engedély azonban oly föltétel mellett adományozandó, hogy az elvállaló köteles legyen az ily sír-

tér végében levő, a sírok számához képest egy, két, vagy három öl kerítést saját költségén fölépíttetni. Előjáróban elégséges, ha ezen kerítés csak a főnebb javalt 5 láb magasságban építtetik is fel; később ezek a legdiszesebb síremlékek alakíthatók. Hogy azonban e czélra később alkalmaztassanak, szükséges, hogy előlegesen mindjárt valamint az alap, egy a földön fölüli 5 láb magas fal is, ennek megfelelően készíttessék; vagyis az alap legyen 3—4 láb mély, s legalább $1\frac{1}{2}$ láb széles; a földön fölüli résznek mindkét szélén rakassék 1 láb széles, és 1 láb vastag lapos oszlop; e két oszlop közt levő 3 lábnyi tér lehet $\frac{1}{2}$, vagy $\frac{2}{3}$ láb vastag, azért, mert ez elejébe helyezhető a kereszt, vagy ha később a fal egész síremlékké kiépíttetik, ebbe falazható a feliratot tartalmazó márványlap is. Hogy ezen javalt egy, két, vagy három sírhoz szolgáló fal, vagy illetőleg emlék, mily alakban építtessék egész tökéletességében fel, e körül az izlés számtalan változatokat állíthat elő. Ha a gazdátlan térek a temető pénz kerítettnek be, ezek is oly modorban készíttendők, mint főnebb javaslám, azért, hogy később ezek is síremlékek építtethessenek ki; magában értetvén, hogy az ily, közös költségén épült fal előtti tért ha ki családí sírhelyül elvállalni akarná, az részére csak a kerítésre tett költségét megtérítése mellett engedessék meg. Megemlítem mindjárt ez alkalommal, hogy az ily kerítések mellett ásandó családí sírok, a faltól 3 lábnyi távolságra kezdessenek ásatni; s belső része a sírnak téglával kiburkolandó, azért, nehogy tartós esőzések, vagy rövidebb idő alatt ismételtetett felbontás folytán, a fölep meginduljon, s ez által a kerítésfal sértülést szenvedjen. Ugy hiszem, hogy városokban számsan lesznek olyanok, kik ily családí sírt, s az azzal járó kerítés költségét elvállalják; föl sem léven tehető, hogy kik lakhelyeik- és mulatóházaikra sokszor a pazar költséget sem sajnálják, azt hamvaik örök lakától megvonnák. De már csak azon tudat is, hogy az ily hely a családnek örök tulajdona marad, már maga elégséges ok és ösztön arra, hogy e kis tért mindenki, még életében, tőle telhető módon fölékesítse.

MÁRTONFFY KÁROLY.

(Folytatjuk.)

Ujabb pesti levelek.

XI.

(A szent ünnepek. — Hayden és Beethoven publikuma. — Magas szemle Budapest fölött. — Pest jövője. — Uj lap. — A jegy-kérdés. — Couqui Claudina k. a., s a csodaember. — Budai Appraxin Julia Lisznyaiért. — † Kóvér Lajos.)

April 12.

Még az idő is kedvezett a husvéti ünnepekre, melyeket az idén fővárosunk szokatlan pompával ült meg. Előhirdette ezt már a nagyhét. Müvelt lelkű kath. közönségünk sietett az egyetemi templomba, hogy meghallgathassa Ró d e r nek magasztos ihlettséggel mondott, s a bölcsészlet hatalmas érveivel támogatott sz. beszédeit. — És ha valaki nagypénteken végig ment Pest utcáin, okvetlenül felkellett előtte tűnnie az ünnepies színnek, melyet e kalmár város, nem földi érdekekért, magára öltött. — Nagyszombaton szűk volt valamennyi templom, s a feltámadást várva a téreket is betölté az ájtatos sereg. — Husvét vasárnapján és hétfőjén pedig Hayden és Beethoven miséi adattak elő a belvárosi plebánia-egyházban. Szerencsésnek érezte magát, a ki beférhetett; s ha sokszor elragadtatással beszélünk egyegy operáról, melyben genialis mesterek az emberek történetét és szenvedélyeit festik, mit szóljunk a zenéről, mely egy Hayden, egy Beethoven szívéből és agyából támadt, s mely magát a nagy Istent dicsőíti?

Feleljenek erre a szakavatottak, mi pedig menjünk fel ősi (!) szokás szerint a sz. Gellért hegyre; itt mulat most önkörében — senkitől sem háborgatva — a nép, s ha ezt talán kisebb mérvben, de máskor is láttad volna már, a hegymászás fáradalmáiért s a rácz felváros nyomorult vaskói közötti

bő kárpótlást nyújt ama nagyszerű... a hegy tetejéről balra egész Váczig, a Csepel sziget falvaig, s szembe le a Rá-mezején nyílik; nem is említvén a Duna által szétválasztott, s csak Széchenyi által egyesített testvér fővárost, mely a Gellért hegyről szemlélőnek olyan, mint egy „nyit, felbontott levél.”

„Szép és nagy város Budapest!” szereti mondani a felvirágzásán csüggő magyar, s én sokkal inkább tiszteltem az ő hitét, sem hogy abban megingatni akarjam. Avagy meggyőzhetném-e az ellenkezőről? Mondhatom-e neki, hogy szép és nagy lehet idővel, ha egy szépítő bizottmány ismét nemcsak névleg, de tetteleg is életbe lép, ha a természet által nyújtott előnyöket az ipar, tudomány és művészet segélyével teljes mértékben felhasználni tudjuk, szóval, ha tovább folytatjuk a művet, melyet Széchenyi kezdett, tovább folytatjuk az ő egyenes utasításai szerint és szellemében.

Képzeltük csak, hogy egy csatorna, miként ezt

TÁRCSA.

A Sz. István-Társulat Encyclopaediája és a „Kritikai lapok” bírálata.

(Ajánlva Modest Riedl és Immodest Sz. N. K. urnak.)

„Nil mortalibus ardui est
Coelum ipsam petimus stultitia.”
Horatius.

Négy éve lehet, hogy a csöndesen, zaj és hűhó nélkül, de haszonnal s minden elfogulatlan magyar ember sympathiáját kinyerve működő Sz. István-Társulat „egyetemes magyar encyclopaediáját” megindította. Azóta négy kötetet, becses és remek cikkekben gazdag négy kötetet szolgáltatott a nemzet kezébe a nélkül, hogy találkozott volna nevesebb criticusaink közül egy is, ki az érdemleges hozzászólást a nagyszerű vállalat érdekében — (jelességeit kiemelve, hiányait megróva) — szükségesnek, köteleességének nézte volna, — míg végre a „Kritikai lapok” számos — obscurus — bölcsének egyike a hosszú némaságot megtörni s a közérdekű mű felett ítéletet mondani jónak találta. Nem feszegetjük: mért teszi ezt most? mért bocsátok az első kötet előszavának — illetőleg nagynevű tudósunk Daniélik püspök ott közölt kitűnő beszéde egyes passzusainak rostálásába; hisz Cicero szerint „solent diu cogitare omnes qui magna negotia volunt agere” és a „kritikai lapok” hátsábján felmerült ismeretlen — legalább előtűnik az — lángész pleno titulo: Szombathi Nagy Károly ritka önhittségről tanuskodó cikkének pöffeszkedő rátartóságával eléggé elárulá, miszerint nagyot, nagyszerűt vél véghezvinni, midőn országosan becsült, sőt európaszerte tisztelt szellemi nagyságok elmeszüléményein végig futva, egy gunyosan vigyorgó cikkben adja tudtára a „magyar tudományos világnak” (mert köztudomás szerént a „kritikai lapok” csessemő herculesei ennek képviselésére vállalkoztak) hogy őt — igen őt; (tekintetes vagy tisztelendő-e? nem tudom) — Szombathi Nagy Károly urat a Sz. István-Társulat encyclopaediája de sehoggy sem elégit ki. Sajnáljuk, szívünkben sajnáljuk, s nem habozunk kimondani, hogy az „Encyclopaedia” írói, ha csak legkisebb sejtelmük lehetett volna is e roppant szerencsétlenségről, nehezen fogtak volna e hálátlan munkába. Sz. N. Károly urnak és — mi több — még a „kritikai lapoknak” sem tetszeni: ez oly valami, mi — ha dicsőségnek nem, dicséretnek mindenesetre megjárja. Riedl ur alakra piczi, de ész és tudományra óriás közlőnye olyszerű hódításokat tett, diadalokat vívott ki a magyar journalistica mezején, mikép jóakarátának megnyerésén még Thaly Kálmán, az „örökzöld eke” (más ezim alatt „Karpáti kürt”) költője sem fáradozik. Csak — mi, mi vagyunk azon szerencsétlen flótások, kiket a „kr. lapokkal” specialiter t. Sz. N. K. sorával törődni s azokra válaszolni a kegyetlen sors szigorúsága kényszerít. De bocsássa meg nekünk a nagy férfi, ha gyöngeségünk e szerencsét egész értékében fölfogni, méltányolni nem lévén képes — csakugy röviden, dióhéjba szorítva vetjük papírra azon benyomásokat, melyeket eléggé nem magasztalható cikkének bölcsesége reánk tett. Nem találtunk mi abban egy phrasist, mely fölött bámulni nem volt okunk. Meglepett mindjárt bevezető sorainak nagyszerűsége s hideglázzal fenyegető irigység fogta el egész va-

Ő tervezé, Pest felső részén bevezetve, s a várost a soroksári Dunaáig majdnem félkörben metszve: hová emelné ez néhány évtized alatt Pestet, mely most — s ez igen természetes — csupán a Duna széltevében terjeszkedik folyvást, úgy, hogy félő, miszerint, ha ezen hosszúra nyúlson a csatorna által gazdagított Rákos nem segít, fővárosunk közlekedési szempontból terhére lesz önmagának, s hátrányává válik a mi különben csak előnyére szolgálhatna.

De nem folytatom tovább e tárgyat, hisz anynyi gyakorlati észszel és pénzzel bíró férfi között, mint a mennyivel mi, a londoni világkiállítás óta a sajtó terén feltűnő tevékenység szerint birhatunk, az én gyenge szavaim figyelmet sem érdemelnek. Jobb tehát, ha elmondom a két heti újdonságokat: irodalmi téren és színházakban.

Irodalmi téren mindenekelőtt egy kis lap vonja magára figyelmünket: a „Színházlátés”, mely f: hó 6-ka óta naponként megjelen. Célja: a

nemzeti- és népszínház érdekeinek legilletékesebb képvisellete mellett, mindennemű apró hireivel, s a társadalmi életben feltűnedező jelenségeknek rövid elbeszélésével szellemdúsan mulattatni, s hogy e célznak megfelel, az iránt kezeskednek az eddig megjelent számok. Szerkesztő és munkatársak tisztában vannak feladatukkal, ez látszik a lap minden sorából; s mivelhogy a dolog így áll, azért a „Színházlátés” bátran ajánlhatjuk a vidéki olvasó közönség, főleg pedig a naponként mindinkább elterjedő műkedvelői köröknek is.

Egyebekre nézve irodalmi téren kevés az irni való. Újdonságok s a nemz. színház referensei bosszankodnak jelenleg, hogy az igazgatóság szabadjegyüket kimélet nélkül elszedé. Távoll legyen tőlünk e tettet dicsérni avagy föltétlenül kárboztatni; de a minden időben és minden igazgatóság alatt felmerült és eddig még soha kellőleg meg nem oldott jegy-kérdés önkénytelenül is eszünkbe juttatja ama valóban országos kérdést, melynek helyes meg-

lapok bánata — oh ez égetőbb, gyilkosabb volna, mint Emilia honleányi könyvi vagy a „Független” vezérezikkei.

„Még két megjegyzéstnk van — mondja végre Sz. ur, melyek nem annyira az encyclopaediára, mint az előző két helyére vonatkoznak.” Miután mi az encyclopaedia mellett szólaltunk föl: nem taroznék hozzánk e két „megjegyzésre” válaszolni. Hogy mégis tesszük: azon mély tiszteletnek kifolyása, melyben mi az ily nagy szellemeket kötele adóként részesítjük. „Az egyed csak az egész által él, s az egész iránti kötelmek oly szentek, hogy minden összettközésnél az egyént kell fealdozni hogy az egész éljen.” Ez egyszerű igazság nem fér Sz. ur bölcseséggel nygis túl tele fejébe; ezt igyekszik az üdvözítő, Gertrud, IV. Henrik, I. Károly XVI. Lajos halálának idézetésével megdönteni a lehető legnagyobb paupertatis testimoniumot adván így felfogási tehetségéről. Mert ha a felületnél valamivel mélyebbre pillantani, tiszta szemlélődés s helyes reflexiora képes volna, nem keresett volna védvet az Üdvözítőnek, ki az egész j a v á r a, nem pedig vesztére törekvék — halálában, a méltán lakoló Gertrud s IV. Henrikről hallgatott volna, I. Károly s XVI. Kajos kivégeztetése pedig legfölebb Horácra emlékeztethette: „Delicta maiorum immeritus lues” de azon elvnek, hogy az egyén érdeke megsemmisül, hol a közjölét előmozdításáról van szó — megingatásához semmikép sem járulhatott. Mi részünkről még Eötvösnek is igazat adunk, hogy: „ki munkásságát nagy célnak szentelé, azt egyesek szenvedései nem tarthatják fel ösvényén” a társadalom boldogsága pedig oly magas cél, melynek elérését — ha egyesek utjában állnak — ezek feláldozásával is lehet, sőt kell eszközölni. De az egyén is része az egésznek,” írja Sz. ur. Ur, mint a kéz vagy láb a testnek, s ha ennek jólétét nem segíti elő, sőt veszélyezteti — mégis velünk együtt Sz. ur is feláldozandja az egész érdekében. Célzásait, hogy „a hitet nem lehet senkire rátkülmáni” nem értjük. Az idézett helyből e következtetést jőzan észszel lehetlen elvonni. Nem is tudjuk, mily akolból való Sz. ur; hogy nem közönséges jub, hanem vezére a nyájnak — ezt fölfuvalkodottsága sejteti — de a nevezett passus ily gyűlöletes értelmezése a rosszakart eltagadhatlan bizonyítéka, mi nem válik becsületére.

Szűkkörű felfogást mutat végre az is, hogy a jeles szónoknak szemére veti, miszerint — az emberi nem összes ismereteit egyszerre igéri s csak 20—30 év alatt adandja. Sz. ur tehát csak egy életet ismer — melynek végpontjai a bölcső és sir közé alig 50—60 év esvén 20—30 év nagy szám sok idő; a szellemi életéről pedig, melynek éveit a századok képviselik s a tizedek csak rövid pillanatok, nem tud semmit, szegény — jámbor criticus! Ezért kár volt az éji homályból napfényre jőni. Sejtjük egyébiránt, mi ösztönöz Sz. urat erre. Az, hogy a czég katolikus, bár az áru jó, és a sértett hiúság, hogy oly nagy szellemet mellőztek, feledtek vagy — nem ismertek. Ő érzi, hogy helye volna azok közt, kik — „fruges consumerunt nati” — s a nagy érdemű Társulat — hisszük — megbocsátja e nemes önértetből származó felindulás kissé nem nemes nyilatkozatait. Mi magunk is kérjük erre; minthogy cikkének átelemzése után teljes meggyőződésünk, miszerint Sz. ur „nem tudja mit cselekszik.”

LOSVAL.

oldásától az egész n néhány év ótai huzod lenek vagyunk.

De ne térjünk t emlitsük ama gytlés vasut központi bizott végett, a köztelken te cálnánk rövid levelit lentéssel ily — az egn ügyben valamely kült vatalos jegyzőkönyv

Szóljunk inkább működéseiről, mert n eddig nem volt, ugy m irunk mi, hanem mer érdekekkel viseltetnek koronként önmaguk is

A nemzeti szinh es. k. operaház első ba k. a. szorit minden t asszony ellen kifogas sen megnézegetjük szemrehányásokat te által a nemzeti drama toljuk csak a maga val, hanem tettel, s nemz. szimüirodalom a zene, sőt a tánc is

A népszínház des ur, az ugynevezett K gát, és ez ott szinte ropolis, miben allana röviden a szinlappal ki világszerte testg ványai által a „csod nak. Oly hajlékony arról az olvasónak, het, s valóban Petro fogadni, hogy saját esökolni!

Láttam öt f. hó ismét a népszínház adáson, melyet Bud n y a i - á r v á k gyár színház építkezési kö utjából hazaérkezve sodszor lépett fel a Lucenayné, s „Fél a felvonásos vigjátékl pót sikerülten játsz magas születését; k ván, s mi ezzel né szinpad deszkáira m lép, szivesen szolgál

S ime épen be a gyászhirt hallom, jel 11 és 12 óra kö ségü férfiú volt, m szép helyet foglalt lven fájlalhatják k

A pest

központi bizott telek” kisebb tere Az ülést Almássy alakulásra hivta f eredményvel: eln zönek visontai K. Koppélyi Frigy tattak. Miután azo volt, az ülésben A kozmányt, előadv F.-el értekezett, E latra szükségelt pé ségét kilátásba hel lőre csupán a müt azaz: a vonal mé tok gyűjtésére vé közhelyesséssel t nya folytatán a t Pál, Hollán Ern Frigyes urakból

Ezután a ny szét; az Egerben telmében „előleg csupán 20% -ja ló az eddig begyült s nak használat vé

oldásától az egész nemzet jóléte függ, s melynek néhány év óta huzodása miatt már is oly türelmetlenek vagyunk.

De ne térjünk tilosba, ne politizáljunk s ne említsük ama gyűlést se, melyet a pest-miskolci vasút központi bizottsága az ügy előmozdítása végett, a köztelken tegnap tartott. Miért praesudicálnak rövid levelünkbe szorítható hiányos jelentéssel ily — az egriekre mindenekfelett érdekes ügyben valamely külön cikknek vagy plane a hivatalos jegyzőkönyvnek?

Szóljunk inkább a színházak figyelemre-méltó működéseiről, mert noha szabad-jegyünk valamint eddig nem volt, úgy most sincs, de hisz nem is azért irunk mi, hanem mert jól tudjuk, hogy t. olvasóink érdeklél viseltek oly intézetek iránt, melyekhez koronként önmaguk is anyagi áldozatokkal járultak.

A nemzeti színházban egy pár hétig a bécsi es. k. operaház első ballerinája: C o u q u i Claudina k. a. szorít minden mást háttérbe. Nincs is a kisasszony ellen kifogásunk, s művészi lejtéseit szívesen megnézegetjük a nélkül, hogy lelkiismereti szemrehányásokat tennénk magunknak, mintha az által a nemzeti drama rovására mulatnánk. — Pártoljuk csak a maga helyén mindeniket, de ne szóval, hanem tettel, s meglátjuk fel fog virágozni a nemz. színműirodalom s e mellett szépen megférhet a zene, sőt a tánc is.

A népszínház deszkáin egy hét óta Petropolis ur, az ugynevezett Kautsuk-ember produkálja magát, és ez ott szinte helyén van. De hát ki ez a Petropolis, miben állanak mutatványai? E kérdésekre röviden a színlappal felelünk: ő az a híres férfiú, ki világszerte testgyakorlati és erőművészi mutatványai által a „csoda ember“ nevével vívta ki magának. Oly hajlékony idegekkel és tagokkal bir, hogy arról az olvasónak, ha nem látta, fogalma nem lehet, s valóban Petropolis ural nem lenne tanácsos fogadni, hogy saját háta közepét nem tudja megcsokolni!

Láttam őt f. hó 9-én, 10-én pedig azért siettem ismét a népszínházba, hogy jelen legyek azon előadáson, melyet B u d a i A p p r a x i n Julia a L i s z n y a i - á r v á k gyamolítására s egyuttal a b. főre di színház építkezési költségeire rendezett. Vidéki körutjából hazaérkezve, kegyelt színpadán ezuttal másodsor lépett fel a grófnő, s a „Gyertyatartó“ ban Lucenayné, s „Fél az örömtől“ című színtén egy felvonásos vigjátékban Des Aubiers asszony szerepét sikerülten játszta; minden mozdulata elárulja magas születését; kiejtése azonban sok elnézést kíván, s mi ezzel neki mint műkedvelőnek, ki a színpad deszkáira mindannyiszor jótékony czélokért lép, szívesen szolgálunk.

S íme épen be akartam zární leveletem, midőn a gyászhirot hallom, hogy K ö v é r Lajos tegnap éjjel 11 és 12 óra között meghalt. Kötő becsületes-ségű férfiú volt, mint író, a vigjáték-irodalomban szép helyet foglalt el, s barátai és ismerősei mélyen fájlalhatják kora elvesztését.

REMÉNYI KÁROLY.

A pest-miskolci vasút

központi bizottsága f. hó 11-én Pesten a „Köztelek“ kisebb teremében első ülését megtartotta. Az ülést Almássy Pál nyitván meg, a bizottságot alakulásra hívta fel, mi meg is történt következő eredményvel: elnöknek gr. Zichy Ferencz, jegyzőnek visontai Kovách László, pénztárnoknak Koppélyi Frigyes urak egyhangulag megválasztottak. Miután azonban gr. Zichy F. ezuttal távol volt, az ülésben Almássy Pál vezette a tanácskozást, előadván, hogy ez ügyben gr. Zichy F.-el értekezett, ki bizonyos módok közt a vállalatra szükségelt pénzösszeg megszerzésének lehetőségét kilátásba helyezte; az előmunkálatokat egyelőre csupán a műtani és forgalmi tanulmányokra, azaz: a vonal mérnöki kijelölésére, és a stat. adatok gyűjtésére véli szorítkozandónak. E vélemény közhelyesléssel találkozáván, Hollán E. indítvány folytán a teendők eszközölésére Almássy Pál, Hollán Ernő, Kovách László és Koppélyi Frigyes urakból álló albizottságot küldtetett ki.

Ezután a nyomtatott aláírási iver osztattak szét; az Egerben tartott nagygyűlés határozata értelmében „előlegezésekép“ aláírandó összegeknek csupán 20%-ja lévén ezuttal befizetendő. Továbbá az eddig begyűlt stat. munkálatok az albizottságnak használat végett kiadattak; a még hátra lévő

adatok begyűjtésére, de különösen az e nembeli munkálatok rendszeressége s egyöntetűsége érdekében Ürményi J. indítványára határozatba ment, hogy a vidéki bizottságok szóltassanak fel munkálataik felfüggesztésére mindaddig, míg az e czélra szükséges mintákkal ellátva nem lesznek s egyzersmind fölkéressenek a kiküldendő statisztikus támogatására. A munkálatok, az engedélyt nagylelkűen átajánló gr. Károlyi Ede neve alatt fogynak megkezdetni és pedig — mint hiteles magánforrásból értesültünk — még e hó folytatában.

E gyors és eredménydús tevékenység fényes tanúsága elmondott azon meggyőződésünknek: hogy vasutunk s általa megyénk s városunk felvirágzásának ügyét a bizalom a legméltóbb férfiak kezeibe tette le, kik, a közös ügy mellett, városunk érdekét méltó figyelembe fogják venni; sőt — eddigi értesüléseink nyomán — bátran ki merjük mondani azon erős hitünket: hogy — ha a közp. bizottság városunk erélyes támogatásával s áldozatkészségével találkozik: pár év múlva Eger határában a pest-eger-miskolci vasút indobáza fog diszleni.

LEVELEZÉSEK.

Gyöngyös, ápril 12. 1863.

Kedves barátom! Mi is leróttuk részben, nemzetünk kedves dalnok, bold. L i s z n y a i n k iránt a kegyelet adóját, megemlékeztünk róla, ki hatyúdalt körünkben zengé el. E hó 6-án tartatott meg lelkes műkedvelőink által a Casinoi nagyteremben az árvái javára rendezett színi és szavazati előadás, melynek tiszta jövedelme, k e r e k e n 100. o. é. frt. már is rendeltetése helyére vitetett. (Adjon az Isten érte ezer annyit. Szerk.) Az ezen estére kitért darab „A becsület szó“ vigjáték volt, Szigetivöl, következő szereposztással: Sziklay Leo, gazdag földesur Himfy József; Sziklay Gyula, unokaöccse, Malatinszky Antal; Róza, fogadott leánya, Csathó Ferenczné; Bérczy Ákos, Gyula barátja, Jelenzky Ferencz; Lukréczia, társalkodóné, Szvoboda Antalné; Lidi, szobaleány, Beniczky Róza; Inas, Jablonszky Gyula. Felvonások közt Lisznai Kálmántól, Mogyoródytól s Petőfőtől alkalomszerű költeményeket szavaltak: Zimányi Alajosné, Borhy László és Káplán Géza. A műkedők mindnyájan méltó tapsokat arattak; különösen kiemelendő Csathóné, ki az ártatlan naiv Róza szerepét igen ügyesen, Jelenzky, ki Bérczy Ákost művésziileg, s Szvobodáné, ki Lukrécziát nagyon sikerülten adá. A szavalkók közül főképen Zimányi élelkes és érzelemteljes szavazata részesült zajos tetszésben; az ifju Káplán Géza is szép tehetséget tanusított.

Fájdalom, ismét gyászhirot kell közölnöm; folyó hó 7-dikén kisérték örök nyugalomnak helyére néhai Vajai Vay Gyulát, azelett nagy-rhédei birtokost, ki már hosszabb idő óta Gyöngyösön lakott. Fővárosi lapjaink hibásan hol gróf-hol bárónak, s borsodi birtokosnak neveztek, mi onnan eredhetett, hogy derék és lelkes neje a jó nevű gróf Vay Ábrahámnak leánya. Hosszas betegség után 45 éves korában agyszélhűdésben hűnyt el. Szilárd vallásossága, széles ismeretei, alapos tudománya, és kellemes nyájas társalgása őt köztiszteletűvé tette, mi onnan is kitűnt, hogy megszámálhatlan sokaságon kívül a város és vidék minden előkelőbbje s intelligentiája különöség nélkül megadta neki a végső tiszteletet. Hazafüi érzelmeiről tanuskodnak végperceiben leányához intézett szavai: hogy emlékeztek meg mindenidőben arról, hogy ő magyar nő. — Béke hamvaira.

A husvéti ünnepek miatt hazánk nagy fia gróf Széchenyi Istvánért a Casino által még 1860 ik évben évenként megtartatni határozott gyászmise f. hó 15-én fog ünnepélyesen elmondani.

Végeztül meg kell említenem, hogy még e hó 2-kán a takarékpénztári választmány által gyűlés tartatott, melyben a már másodsor számos észrevételek és változtatásokkal kísért alapszabályok újra megvitattatván, a kívánt módosításokkal egyetemben ismét fölküldettek az illető hatósághoz. Reméljük már most, hogy takarékpénztárunk, mely már múlt nyáron 914, százforintos részvénnyel megalakult, s melynek hiányát e pénzsztük időben különösen érekenyen tapasztaljuk, alakulásának évfordulójára még is véglegesen meg fog erősíteni; mert csak nem hihetjük, hogy valakinek érdekében legyen ily közérdekű, hasznos, s oly általános szük-

ségű intézetnek föllállítását még továbbá is hátráltatni, a közjóznak nem csekély kárára. —

S még legis legvégül! arról is kell értesítenem a t. olvasó közönséget, hogy folyó hó 19-én a midőn az utolsó tánczvizsgálommal egybekötött műkedvelői színi előadás fog tartatni, „a vén bakancsos és fia a huszár“, fog előadatni, mire tehát a vidék nézni, élvezni és tánczolni vágyó közönségét bizodalommal meghívjuk. ALFÖLDY.

HIRKÜRT.

— Ft. Ipolyi Stummer Arnold ur ma reggel igtattatik be kanonoki székébe.

— A japáni vértanúk ünnepélyes tisztelete a sz. Ferencziek templomában f. hó 17, 18 és 19-én tartatik. 19-én a sz. misét érsek atyánk ő excja fogja tartani.

* A központi lapok már széthordták a hirt: hogy gr. Apponyi lemondása elfogadtatott, és utódjaul: gr. Andrássy György neveztetett ki.

Az új országbíró 1797. febr. 5-kén született, atyja gr. István, anyja: Festetics Mária grófné; neje: Könyegess-Aulendorf francia grófnő, kitől több gyermeke van. A nemes gróf Széchenyi Istvánnal együtt fáradozott és utazott Angliában a buda-pesti lánchid ügyében. Politikai pályáját mint Torna megye követe kezdette az 1827. országyűlésen. Ezután Sáros megye főispánja lett 1848-ig. A Bach-kormány alatt elvonultan ősi birtokain élt. 1860-ban a megerősített birodalmi tanácsban kitűnő szerepet vívén, az oct. diploma után újra Sáros főispánjává s főajtónállóvá neveztetett ki, 1861. ismét lemondott a főispáni kormányról, de címét megtartotta. 1855—6-ban ő indítványozá először a tisztai vaspálya építését, mit szerencsésen ki is vitt. Életének minden szakában hazáját szerette, és hiven szolgálta.

* Szik Jakab egri megyei áldozár és főkápt. karségéd, legfelsőbb engedély mellett nevét „Sziklái“ -ra változtatta.

— A dunántuli vinczellér-képezde javára rendezett sorsjáték huzása f. é. mart. 15-én megtartott; a nyerő számok jegyzéke szerkesztőségünk-nél megtekinthető.

† Reményi Milano s Turinban nagy szerencsével hegedült. Most Genua s Florenzbe készül. Visszajövet Bécsben fog újra játszani, — minthogy a centralista urak szeretnék megtanulni tőle, hogy kell elhegedülni a magyar alk... akarom mondani — nótát.

— Kaszinónk f. hó 12-én tartott nagygyűlésében felolvastott az ájt. alapítványok néhány év előtti gondnoka ft. N. M. kanonok ur irata, melyben kijelenté: hogy a társulat jelenlegi helyiségeinek bérlete szóbeli szerződés alapján 1865-ik évig tart; mi kedves tudomásul vétetett. Jelentetett: hogy az újévi köszöntések megváltásából ez idén — a költségek levonásával — 150 frt jövedelem folyt be, mely összeg a lámpavilágítás tökéje növelésére a tak. pénztárba helyzetetett; ellenben a farsangi idény alkalmával a kaszinó által rendezett jótékony czáltánczvizgalom kiadása it a társulat 20 frttal kénytelen pótolni. Végre azok, kik tagdíjakkal a mult évekről hátrányban vannak, a fizetésre névszerint felszólítottak, különben a követelések birói uton fogván behajtatni.

© Házgondnoknőül, vagy kisebb leánykák mellé egy mivelte özvegy asszony ajánlkozik. Bővebb felvilágosítást szerkesztőségünk szives készséggel nyújt.

† Vörösmarti összes művei nyolcz hó alatt jelennek meg tizenkét kötetben. Lesznek közöttük olyanok is, melyeket eddigelé nem ismer az olvasó közönség. A „Pesti Napló“ igen melegen ajánlja — Thali Kálmán költeményeit. Fain izlés! az igaz.

— Szerkesztőségünkhez beklidetett:

„A római irodalom története“ gymnásiumi segédkönyv, dr. Kopp s egyéb kútfók után Kislaki Mór által. Szeged, kiadta s nyomtatta Burger Zs. Ára 40 kr. A 68 lapra terjedő munkácska a római irodalom férfainak rövid életrajzait s műveik vázlatos ismertetését tartalmazza. Tanuló ifjuságunknak alkalmas segédkönyvül szolgál.

* A mezővárosokat illető telekkönyvi ügyek kezelése ezentul is a megyei törvényszékek-nél hagyatik.

† A Knauz Nándor és Pauer J. szerkesztette nagybecsű „tudományos értekező“ egy évi folyama

melynek eredeti ára 8 frt — helybeli könyvtár Jentsch G. utján negyed rész árért kapható. Ennél jutányosb vásár alig képzelhető.

— Tiszabőről e következő két gyászjelentést vettük:

Terényi **Stummer Lajos** (ft. Ipolyi Stummer Arnold kanonok testvére) Békésmegye 1848-és 61-iki országgyűlési követe és alispánja f. évi ápril 6-án virágzó élte 38-ik évében Békés-Gyulán meghalozott.

Végess **Julia** férjzett **Barettáné T. Beón** f. hó 4-én meghalt. Halála előtt az ottani kath. templomnak mintegy 50 frt értékű szőnyeget és képeket ajándékozott.

† Gróf **Széchényi Isván** ért f. hó 8-án a pesti belváros minden templomában szent misék tartattak.

† A magyar könyvtárosok **Nestora, Hartleben A.** meghalt. Nem tartozott azon kiadói nyuzó-czéhhez, mely az írók zsrján hizik. Béke poraira.

† Ajánljuk a színházlátogatók figyelmébe **Szerdahelyi K.** „Színházi látésövét. Ez rózsaszinben mutat mindent, azaz csak Rodnótfay ur legmagasb intézkedéseit. Nem is féltjük most már e laposkát látván, hogy Szerdahelyi Kálmán — jó számító! Isten éltesse sokáig!

† A „Részvét könyve“ rövid időn elhagyja a sajtót. Ha a tartalom csakugyan az, melyet a lapokban olvastunk — úgy Gyulai Pál ujra fényes tanuságát adja — részrehajlatlanságának. Ugy lát-szik — Zilahi szerecsent mosott, midőn az emberkét polemiájában — leforrázta, megszapulta.

† Az ausztriai birodalomban — 1863-ra — 454 lap és időszak irat jelenik meg, 128 politikai, 326 nempolitikai tartalommal. A Koszoru szerint legdrágább a prágai — „Politik“ a mi igénytelen nézetünk szerint a „wiener politik“ és a — „Nemzeti ujság!“

† Az „eger-szalóki“ bíró, kinek állítólagos agyonveretéséről lapunk is szólott, — friss e-gészségnek örvend. Gratulálunk. — Utóbb értesültünk, miszerint nem a bírót, hanem egy szalóki legényt cimborája egy hasáb fával kétszer egy nyakszirten vágott, hogy az pár óra mulva bele halt. A bírónak csak a blakait verték be.

— N. J. szabóes-közsegi kántortanítót, szé-gényorsu férfit, ki közsege ügyeiben gyalogolt Eger felé, Cserépvár környékén egy jól fölfegyver-zett rabló megtámadta, tizenkét forintot elrabolt tőle, s összeverte annyira, hogy kocsin kellett be-hozatni Egerbe, hol a jölelkűek könyörületességéből kellő ápolásban részesül. Valóban szomorítók s vérfagyasztók a vandál kihágások, melyek kör-nyékünkön történnek!

† Szigligeti „Lackfy“ jának előadása hatósá-gilag megtiltatott.

† A „Kritikai lapok“ból „Kalauz“ lesz. Si coecus ducit coecum sat.

† Lord Byron. Eine Biographie, von Eberty Leipzig. 1862. E figyelemreméltó, ha mindjárt nem minden kifogáson felül álló életrajza 158 és 159 lapján Byron két levelének e két — házasságküvüli lányára vonatkozó — passusa tünt különösen szem-ünkbe: „Akarom hogy leányom catholica legyen, mivel az egyházat a legjobb s minden keresztény vallásfelekezett közt a legrégibb eredetűnek tar-tom.“ „Addig is maradjon a kolostorban, hol igen jól érzi magát, különben én mindig ugy valék meg-győződve, hogy az olasz nők erkölctelenségének nem a kolostori nevelés oka. A leánykák tiszta rom-latlan kebellet lépnek ki a zárdából s csak a társadalmi körök dohos légkörében színek be minden rosszat.“ Vajjon nem tanulhatna-e ez őszinte nyilatkozatokból egyik-másik nagy emberkénk?

† A „H“-r elrémül azon híren, hogy a budai népszínházban az operettek helyett drámákat akar-nak adni. Chacun à son gout.

† Ugyancsak ott olvassuk, hogy a terhes szekerek pokoli zajjal töltik be a főváros utcait; hogy egy gon dtalan anya gyermeke megégett; hogy Dalmadi szerelmes versei megjelentek. Meglátszik, hogy Frigyes barátunk falun tölté az ünnepeket.

— A helyb. fölgymnasium muzeumában e napokban állítattott fel egy óra, mely tőle távol álló galvánfolyam által van mozgásba hozva. Az eféle szerkezetnek azon előnye van, hogy vele nagyobb intézetek, gyarak- stb. termeiben föllállított, igen egyszerű gépezetű órák összekapcsolhatatnak, s mindnyájan egyenlő pontossággal járnak. A bécsi műegyetemben Hessler tanár felügyelete alatt az intézet különböző termeiben 18 óra vagy on galvánfolyammal összekötve.

† A napokban nagyszerű csoportosulás történt föntezánk on egy — — szeker körül, melyen a „mi-norum gentium“ művészek néhány részben fejlődő, részben fonnyadó tagja olyan kros mutatványokkal gyönyörködteté a „szemszedett publikumot, mi-lyeket még a „Nemzeti ujság“ se hozott. Csak azt sajnáltuk, hogy a végére érkeztünk, s két krunk kárba veszett. Hiába! csak nem jó a „végére jární semminek“ mondaná az apropos reflexiók nagymes-tere Emil-ia!

S z i n h á z.

○ Szombaton ápril 4-én „A kisértés“ Feuillet Octávától Breznai javára szép, de nem oly számos közönség előtt, melyet a tevékeny igazgató megér-demelt volna — került színre. Maga a mű tele van

a francia romantica iskola hibáival, bár a „kis grófnő“ genialis írójának finom tolla az ügyes je-lenetezés, lyrai lendületű nyelvezet, és gazdag, mondhatnám csillogó, de nem természetes fejlődési ecelekvényen egyaránt felismerszik. A szereplők szorgalma érvényre emelte az előnyöket s elsimi-totta — a mennyire lehetett — a fogyatkozásokat. Különösen a jutalmazott, Szabó Krisztina, Kovács, Döméné s Szaplonezai Ida teljes elismerésünket vitták ki.

Vasárnap: Marcsa, az ezred leánya. Referens szégyenkezve vallja be, hogy ez előadást — — el-vaesorálta. Egyébiránt — „különböző csak a — név.“ Kik jelen voltak — mondják szintén — — jól-laktak. Adj isten egészségökre.

Kedden: Dalma — „regényes dráma!“ Fából vaskarika. Csak azt sajnáljuk, hogy Jókai írta. Non omnia possumus omnes. Maradjon ő a regény-írásnál; ott legalább egyensúlyban vannak a szép-ségek a tévedésekkel, botlásokkal, míg drámai írói működése árny felét képezik. Zengzetes, meg-ható, de erély és hatály nélküli nyelvezete a szin-padon idegen s hidegen hagyja a szívet. Hiában cziczomázza fel alakjait óriási phantasiája kincei-vel, ha életet nem tud lehelni beléjük. Még a gyön-ge szem is felismeri, hogy az csak máz, mit ő a szob-or természetes színeként akar feltüntetni. Csodál-juk is, hogy színészeink nem restellnek ily darab-bal vesződni: hol tenni semmit, csak beszélni lehet.

A szavallás bizony nem erős oldala még Radnótfay ur regimentjének sem. Azért ha nem akarunk is Szabó Krisztinától mindent elvitatni, ha megenged-jük, hogy sikerült e nehéz szerepet azon színvona-lon fenntartani, melyen a darab legalább a bukás-tól megmenhető — egészen pálcázat kellene tör-nünk az előadás fölött, ha mindjárt más kezekben leendett is Disabul. Így még bosszankodtunk is. Elemér személyesítője — Vajdafinak azt tanácsol-juk: ne vállalkozzék „hős“ködni; hangjának nincs elég terjedelme, ereje ehhez. Pedig jó alakja van s helyes, értelmes felfogása. Könnyed társalgási szerepekben jelessé lehet, míg így — az „aurea mediocriatásból“ csak ez utóbira tarthat számot.

Halálozások.

Meghaltak apr. 8-14. Póró Márton 2 hetes; Leeser Vilmos 12 éves; Polgár János 46 éves; Veszelóczki Ilona 1/2 éves; Zakkai János 55 éves; Barcsi Mária 5 éves; Bóta Apolló 38 éves; Lib Alajos 40 éves. Összesen 5 fi, 3 nőemű. — Született a hét folytán 6 fiu, 5 leány. — Házasságra lépett 2 pár.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár apr. 13-áról. Árak: t. buza 6 frt 40 kr, kétszer 5 frt 60 kr, rozs 4 frt 40 kr, árpa 3 frt 20 kr, zab 2 frt 60 kr, tengeri 3 frt 40 kr, burgonya 1 frt 20 kr köblön-kint; széna mázsája 1 frt 60 kr. Forgalom kétszert (155 köb.) és rozstot (145 köb.) kivéve, csekély.

Felelős szerkesztő Szabó Ignác.

HIRDETÉSEK.

VIRÁGGYANTA (Blüthenharz)

a házi-állatok terméketlensége ellen,

mint: ménlovak, kanczák, bikák, tehének, sertések, juhok és kecskék. — A vele eszközlött kísérletek folytán mindig biztosan hat, s azért legjobban ajánlható.

A raktárnok uraknál e szer jószágáról számos bizonyítványok állnak megtekintésre.

Árak: ménlovak- és bikákra nézve 60 kr; kanczák, tehének, sertések, juhok és kecskékre nézve 50 kr a. é. — Továbbá:

A korneuburgi

M A R H A P O R,

lovak, szarvasmarhák és juhok számára

jónak találva több évi kísérletek által, s egyszersmind a porosz király ő Felsege löistállóiban, s Felsegének vezérőrnagya s főlovás zmastera ő nagyméltósága meghagyása folytán Willi-ően ur sokszoros próbáinál, dr. Knauer t I. osztályu gyógyszerész és az összes királyi is-tállók fölorvosa elismerése szerint, mindig:

LÓNÁL: torok-, mirigy, bélgörcs, étvágyhiány eseteinél, s különösen a lónak teljes épségben s tüzesen tartására.

SZARVASMARHÁNÁL: vérteljesnél s a tehének felpuffadásánál (szeles has), kevés vagy rossz tejelésnél, melynek minősége ennek használata után meglepőleg javul, — tudóbajoknál; borjuzás alatt ennek teheneknél alkalmazása igen előnyös, valamint a gyenge borjuk is láthatólag fejlődnek ennek beadása miatt.

JUHNÁL: máj-métely elhárítására, az altest rothadásánál s más bajainál, hol a tehetlenséget tönkre teszi.

Valódi minőségben kapható:

EGERBEN: Steinhauser urak kereskedésében.

GYÖNGYÖSÖN: Kocziánovics József gyógyszerész urnál.

Figyelmeztetés. A gazdász urak különösen arra figyelmeztetnek, miszerint a valódi korneuburgi marhapor minden csomagja három éremjegy-gyel van ellátva, és a korneuburgi kerületi gyógyszerészár czégét hordja.

Bérbe-adandó lakások.

A Rajner-tömeghez tartozó ugynevezett casino épületben a következő lakosztályok bérbe-adandók: 1. Az eddigi gyógyszerári helyiség, mely áll 15 darabból, akár egyben, akár részletekben folyó évi július 1-től; 2. a második emelet bal szárnyán egy 4 szoba- s konyhából álló osztály, kamra, padlás, fatartóval és pincével szinte július 1-től; 3. a má-sodik emelet jobbszárnyán egy hasonló tágas lak-osztály május 1-től; 4. ugyanott két szoba július 1-től. Bővebb értesítést ad

(50) 1—3 **Andrássy Ferenc,**
ajt. alapítv. pénztárnok.

Figyelmet kérek!

A zsérczi uradalmi tisztség tisztelettel értesíti az építészvállalkozókat, hogy az ott termelt meszet és fa-szenet Heves, Borsodmegyékben, s az egész Tiszavidéken a t. megrendelőknék bármily mennyi-ségben szállítani ajánlkozik. Egyszersmind megjegyeztetik: hogy az itteni mésznek másvidékeké fö-lötti jó sága és szaporasága hosszas gyakorlat ál-tal bebizonyult. Szíves megrendelések a legjutá-nyosabb áron pontosan teljesíttetnek. Érte-kezhetni magán uton vagy levél által

Horváth Sándor gazdatiszt. 6—6 (38) Zsérczen (utolsó posta Eger.)

Előfizetési

Egészévre . . .
Félévre . . .
Negyedévre . . .
Egyes szám ára
Megjelen minden es

Előfizetéseket el

II. évi folyam.

Egerre nézve eg

Megkísértjük a tárgy iránt, mely m. . .
tűnőszép, de szép s . . .
érdekes, gyakorlat . . .
felette fontos; és m . . .
iparczikké válhatik . . .
raulikai) vagy rövi . . .
ment.

Hogy mészköv . . .
rünk, ezt mindenki . . .
(CaO) és szénsavbó . . .
szénsav könnyen k . . .
hű társát a meszet . . .
czéinkben.

A mészkövekb . . .
más idegen részek . . .
től függ aztán a mé . . .
féle meszet szokás . . .
vány és vízi mesz . . .
oltva háromszor se . . .
volt oltatlan állap . . .
csessé teszi, de va . . .
lakban a légtől elz . . .
nem köt. Meglepő . . .
1666-ban épített e . . .
ben Treussart tábo . . .
lak belsejében oly . . .
órával előbb raka . . .
kövér meszet a f . . .
vizépítésnél nem a . . .
szet a kövérnek m . . .
nemis szapora, azé

Mindezek fele . . .
kai mesz. Mig több . . .
e hatalmas elem l . . .
erősödik; de a szá . . .
lemét, mert azon . . .
dok, sőt évezredek . . .
daczolnak az idő . . .
vizben telje . . .
hamar megk . . .
után kökemé . . .
mitől kapja e nem . . .
mészkö 20—30 sz . . .
égettetik, akkor n . . .
közönséges mesze . . .
vizzel sűrű peppé . . .
az agyag azon be . . .
és a meszet lénye . . .
dig szabadá tes . . .
a meszszel vegyü . . .
fontos titok, mit . . .
lesni sikerült, s . . .
lendületet, több e . . .
Némely mész . . .
már ellátva kész . . .
ezeket csak kiége . . .
jobb hydraulikai

*) E tünemény . . .
vakolatban megkem . . .
által elvesztett, a lev . . .
tal válhatik ismét m . . .
lat szénsavat kíván . . .
nyomván, azért több . . .
mész megkeményíté . . .
szénsav s innen min . . .
kell szénsav tartal . . .
lehessen; ezért szü . . .
és a vastagabb hom . . .
kolatot likacsossá . . .
elősegíti.

**) Azon mész . . .
(száz súlyrészt véve . . .
szénsavas . . .
agyag . . .
szénsavas . . .
és talkföld . . .
viz . . .